

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De Fœminis secularibus. Capvt XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

eaque vilipendunt. H. O misericors Deus, miserere Ecclesie tuæ.

De Rusticis.

CAPVT XX.

DEVS: Rustici quoque hoc æto procelloso ac luctuoso in pagis instar pecudum omnis diuini timoris expertes viuunt, neglectisque bonis ac honestis moribus, sed pro viribus libidini obsequuntur, planeque versipelles ac superbi, animoq; & corde maleuoli ac maligni effecti sunt, atque ita hostes Tartarei tota virtute eis dominantur, eosque occupant. Sane nisi amicorum suorum precibus Deus præpediretur, ob nimiam eorum improbitatem longè secus eos tractaret. H. Præstans Deus, si qua precum mearum esset efficacia, te obsecrarem, illis vt parceres. D. Equidem eorum mores sustineo quoad possum. Sed tandem compulsus, cuncta eorum pessum ire sinit. Præterea temporibus tanta in eis probitas, simplicitas, modestia viscebatur, vt Deum admodum propiciam & benignum haberent. H. Non habeo quod dicam Domine, nisi vt ob bonitatem tuam miserearis Ecclesie tuæ:

De Fœminis secularibus.

CAPVT XXI.

DEVS. At nunc Fœminæ quæ pro lapsa ac deuoluta sint, earumq; pudor ac ueritas qua relegata sit, uideas. En vt omnino timor

timor Dei ac muliebris verecundia apud eas
 proculcata sint: adeoque his periculosis tem-
 poribus ad perpetranda peccata multo proca-
 ciores, impudentiores atq; petulantiores sunt,
 quam viri. Non tamē hæc accipi velim de ho-
 nestis ac pijs sceminis, (cuiusmodi adhuc inue-
 niri licet, quæ vitam agant honestam ac bene-
 moratam) sed de ijs loquor quæ Mundo huic
 debita sunt, siue religiosæ sint, siue seculares,
 quæque hominibus verbis, factis, vestibus ac
 moribus placere appetunt, hisque studiosius
 vacant quam Deo, tempusque & corda ac sen-
 sus suos creaturis impendunt ac dedunt. Tales
 proculdubio non nisi Tartaræ quædam vo-
 ragines ac latronum speluncæ sunt: & licet Dei
 bonitas eas sustineat, toleret, dissimulet, at ni-
 hil prodest. Interim honestas se haberi matro-
 nas volunt, cum sæpius Deo sceteant peius, quã
 publicæ turpitudinis scorta. Hæc namque in
 peccatis iacent cum metu quodam ac anxietate,
 non autem vt illæ, cum præfracta animi tem-
 peritate ac pernicacia. Et reuerà dæmonibus
 multo chariores sunt, atq; meretrices, eò quod
 maiorem ex eis quæstum & lucrum colligant.
 Vide quam turpiter, quam obscenè ac impu-
 denter modo in virorum omnium adpectu
 ingrediantur. Si scorta olim tam nuda inces-
 sissent, honestæ mulieres ex animo erubuis-
 sent. En vt supernè ac infernè tam dissolutæ
 ac nudæ incedant, vt meritò possint in viro-
 rum omnium oculis pudore intra sese affici.
 Adspice quis earum habitus, quæ gradiendi la-
 sciua, qui gestus, quæ verba & opera, quæ to-
 tæ earum viuendi ratio apud viros, quæ ocu-
 lorum

Fœminæ quæ
 speluncæ la-
 tronum, &
 quare.

Fœmina lasciva quantum malum.

Vanitati detestatum mulierum quis exitus.

lorum omniumque externorum sensuum pecculantia? Vbi iam est modestia illa ac verecundia muliebris? Crede mihi, per plures inuenias fœminas licet, quæ quotidie vel centum admittant peccata exitialia, & tamen matronæ honestæ haberi velint, neque se horum pudet reas criminum, cum tamen illis omnibus obstrictæ sint. Nam certum habes, vbi quispiam masculini sexus, eiusmodi dissolutam ac lasciuam conspicit fœminam, ita turpiter accipere nudam ipso cunctisque viris adspectantibus ingredientem, si tum secum cogitet, id quod non raro accidit, si modo eam obtinere possit, suam se cum ea expleturum libidinem quod quidem quoties animo fit deliberato, quoties peccatum admittitur mortiferum, etiam nunquam actus obscœnus sequatur: certum inquam, habes, horum omnium criminum realem fœminam esse ream atque participem quandoquidem suo lasciuo habitu ac alijs antedictis peccatis hisce primam ipsa præbet assam & occasionem, siue id in templis, siue plateis, siue alibi fiat. Quod si vir eiusmodi tali occasione ad libidinem inflammatus, ad publicam abeat meretricem, cum eaque peccet, eius sceleris ab utroque (id est, tam viro quam scorto) perpetrati, isthæc mulier rea fit, ob præstitam occasionem, idque quotiescunque illi tale admittunt flagitium. Et licet hæc fœminæ istæ scire nolint, tamen ita se res habet, dum se tam impudenter omnibus ostentant, atque sine ullo DEI timore antedictis pessimis modis vnicuique sese turpiter offerunt & exponunt.

Atten-

Attendas nūc etiam exitum ac obitum earum; id est, vñ cum eis agatur dum ad extrema perueniunt. Præberur quidem eis Dominicum sacramentum, atque studiosè præparantur, persuasumque est hominibus, iam bene cum eis agi, sed tetri spiritus omnem stoliditatem, unctaque scelera eis reducunt ob oculos, quibus ad desperationem pertrahuntur, mortemque obeunt sempiternam. Euenit hoc persæpè tam petulantem ac lasciuam ducentibus vitâ, et confessarij earum ipsis adulantes ac applaudentes, eisque suo more viuere permitteñtes, eadem deuoluntur. Pro certo noueris, qualem ex eis, mille licet peccatis mortiferis obstrictas, Eucharistiam accipere, dum totum exagunt annum tam petulanter ac dissolutè: atque vbi Quadragesimæ adest tempus, horum alienorum peccatorum non reminiscuntur, planeque secum statuunt, Paschatè redeunte in se victuras vt ante: atque ea causa retinent inuicta eo facientia, puta vestes lasciuas ac ornatas, cæteraque omnia. Sed præstaret vel faceret, centies mille dæmones eas in se recipere, quam Deum summè tremendum, in aliquo peccato mortifero sumere. Dic, oro, si quis te, creaturam miseram, inuitaret ad ædes suas, atque in sordido putidoque collocaret loco, quam ille tibi gratum faceret? D. Ah Domine DEVS, miserere Ecclesiæ

tuæ.

Quam perniciosum absq; proposito vitæ melioris Sacramentis participare.